

възстание срѣщу Русия още прѣзь самата руско-турска война, а Дибичъ умира въ Полша прѣзь врѣме на потушаването му (1831 г.).

Сливенското волентирство („улинтирство“)

Развоя на политическитѣ събития въ Сливенъ около руско-турската война въ 1829 г. обгрѣща три стажа на сливенския революционенъ духъ прѣзь тая година: 1-о) участие въ рускитѣ редове като помощници, *доброволци* (срѣщу турцитѣ 2-о) готвене на революция върху самостояна почва, *като* възстаници и 3-о) участие въ чети, съставени само отъ българи, и то сливенци, наречени „улинтири“.

Вече самото това име „улинтиръ“ (отъ *волентиръ* — доброволецъ) говори за съдѣйствието на сливенци, оказано на руситѣ въ похода имъ подъ Балкана.¹⁾

Сливенското „улинтирство“ почва отъ момента на руското идване подъ Балкана и трае до изпраждането на града Сливенъ (13-ий априлъ 1830 г.) Сливенскитѣ „улинтири“ сж били и най-горещитѣ сподвижници на идеята за революция.

На чети отъ по 30 -- 40 души, сливенци сж помагали на руситѣ за прѣслѣждане на турцитѣ далечъ отъ града по посока къмъ Нова-Загора и Казанлъкъ. По думитѣ на стари сливенци, тия „улинтири“ сж били въоръжени „отъ глава до пети“ и по нѣкога броели по 100 души въ чета. За войвода избирали най-юначния по между си. Между тѣхъ имало пѣши, но повечето били на коне. Били подъ руско покровителство *даже и слѣдъ окончателно свършилия се походъ*. Въ тая смисль, впрочемъ, загатватъ *Слейдъ, Кепель и Джокмѣсъ*.

„Улинтиритѣ“, казва *Дръдо Нойко*, не бѣха „проста работа“ а имаха „команда“ и то на руски езикъ.

Тѣ броели повече отъ 60 души „*все отборъ мжсаги*“ и ходѣли отъ село на село да наказватъ турцитѣ, да отмъщаватъ на извѣстни по-рано деребеювци и да се награватъ скришомъ отъ руситѣ съ разни богатства. Въ нѣкои села сж имали и истински сражения съ турското население при опита да го обезоръжатъ, нѣщо което имъ било една отъ главнитѣ задачи.²⁾ Важното е, че между тия волентирци

¹⁾ Думата „волентиръ“ ще е била позната на сливенци още прѣди 1829 г., като „улинтири“ прѣзь руско-турската война въ 1810 г., дѣто дѣйствително сж участвували българи. По-долу ще се види, че виденъ участникъ въ тая война е билъ единъ сливенецъ, съ неизвѣстно име, вуйчо на Михаилъ Колони.

²⁾ Види се принудени отъ „улинтиритѣ“, турцитѣ отъ селата слѣдъ падането на Сливенъ прѣдложили на руситѣ въ града да си прѣдадатъ оръжието, както разправя Молтке.